

AS NOITIÑAS DE NADAL

1

As noitiñas de Nadal,
noites de grande alegría,
camiñando vai Xosé
e maila Virxe María.

2

Camiñaban pra Belén,
a Belén levan a guía,
e cando a Belén chegaron
xa toda a xente durmía.

3

Menos un pobre porteiro
que estaba na portería.
-ábrelle as portas porteiro
a Xosé e mais María.

4

Estas portas non se abren
ata que non abra o día;
as portas mais o porteiro
teñen pouca cortesía.

5

Foron para unha cabana
pois pousada non había
e nun presebe de palla
pariu a Virxe María.

6

Trouxo un neno tan fermoso
coma o sol do medio día;
tanta era a súa pobreza
que nin un pano ela tiña.

7

Botou as mans á cabeza
a unha cofía que ela tiña,
partiuna en tres anacos
e nun ó neno envolvía.

8

Baixou un anxo do ceo
ricos panos el traía
uns panos eran de Holanda
e outros de Holanda fina.

9

Marchou o anxo pró ceo
cantando “Ave María”.
Preguntoulle o Rei do ceo
como queda a parida.

10

A parida ben lle queda
nun presebe recollida
cuberta con panos de ouro
bordados en prata fina.

11

Todo isto non é nada
pró que a Virxe merecía,
se ela subira pró ceo
moitas máis cousas tería.

♩ = 74 | NADAL

As noi - ti - ñas de Na - da - le,

noi - tes de gran - de a - le - grí - a,

ca - mi - ñan - do vai Xo - sé —

e mai - la Vir - xe Ma - rí - a.